

רשומות

ספר החוקים

4 בנובמבר 1977

872

כ"ג בחשוון תשל"ח

עמוד

7	חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 6), תשל"ח—1977 .
11	חוק בתי המשפט (תיקון מס' 8), תשל"ח—1977 .

חוק ההתגוננות האזרחית (תיקון מס' 6), תשל"ח-1977 *

1. בסעיף 11 לחוק ההתגוננות האזרחית, תשי"א-1951 (להלן - החוק העיקרי), אחרי תיקון סעיף 11 הגדרת "בית" יבוא:

"בית משותף" - בית משותף לפי חוק המקרקעין, תשכ"ט-1969;²
 "חוק הגנת הדייר" - חוק הגנת הדייר [נוסח משולב], תשל"ב-1972.³

2. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ו) יבוא:

"(ו) בעל בית ובעל מפעל חייבים לעשות, כל אחד במקלטו, כל תיקון ושינוי כפי שדרשה בכתב הרשות המקומית, כדי לאפשר את השיר-מוש במקלט בכל עת כמחסה מפני התקפה, ובלבד שלעשיית התיקונים והשינויים לא ייקבע זמן פחות מחמישה עשר ימים מיום המצאת הדרישה; אולם אם היתה הדרישה לאחר שהוכרז מצב הכן כאמור בסעיף 21 - יכול שהזמן לקיומה יהיה קצר יותר, כפי שיקבע ראש הג"א."

3. סעיפים 14 ו-14ב לחוק העיקרי יסומנו כסדרם 14 ו-14ג ולפניהם יבוא:

הוספת סעיף

"חוקת מקלטים בבית ומפעל"

14א. (א) דיירי בית ובעל מפעל חייבים לפנות, כל אחד מתוך המקלט של הבית או המפעל, את כל המיטלטלין שבו - למעט המיטלטלין שלפי דיני ההתגוננות האזרחית חובה, או מותר, להחזיקם - לשמור על הנקיון בו ולהחזיקו במצב המאפשר את השימוש בו בכל עת כמחסה מפני התקפה. (ב) השתמש אדם במקלט מכוח רשיון לפי סעיף 15 (א), יחולו החובות לפי סעיף קטן (א) על בעל הרשיון; אולם בכפוף לתנאי הרשיון ולאמור בסעיף 21 (ב) מותר לו להחזיק במקלט את המיטלטלין הדרושים לצורך המטרה שלמענה ניתן לו הרשיון.

(ג) היו מיטלטלין שבמקלט שייכים לאדם שאינו דייר מדיירי הבית או בעל המפעל ולא בעל רשיון כאמור בסעיף קטן (ב), תחול החובה לפנותם גם עליו.

(ד) לא פונה מקלט ממיטלטלין בידי החייב בפינויים לפי סעיף זה, רשאים הרשות המקומית או עובד מעובדיה שראש הרשות הסמיכו לכך לפנותם מתוך המקלט, לאחר שניתנה לחייב הודעה על כך בכתב 15 ימים לפחות לפני המעשה; הפינוי שביצעו הרשות המקומית או עובד מעובדיה כאמור אינו גורע מאחריותו הפלילית והאזרחית של החייב בפינוי.

(ה) במיטלטלין שפוננו מהמקלט יבחנו לפי סעיף 21א; אולם הסמכות של ראש הג"א לפיו תהא גם לראש הרשות המקומית, לזכור, לגזור או למהנדס של הרשות, אם ראש הרשות הסמיכם לכך, וברשות שאיננה מועצה אזרחית - גם לסגנו, ובמועצה אזרחית - גם לסגן ראש הרשות שיקבע ראש הרשות.

* נתקבל בכנסת ביום י"ג בחשוון תשל"ח (25 באוקטובר 1977); הצעות לזווק זה פורסמו בה"ח 1249, תשל"ח, עמ' 306, ובה"ח 1267, תשל"ח, עמ' 34.

1 ס"ח תשי"א, עמ' 78; תשכ"ד, עמ' 126; תשכ"ט, עמ' 156; תשל"ל, עמ' 130; תשל"ה, עמ' 220; תשל"ו, עמ' 194.

2 ס"ח תשכ"ט, עמ' 259.

3 ס"ח תשל"ב, עמ' 176.

(7) היו בבית אחד כמה דיירים או היו במבנה אחד כמה מפעלים, הבית או המבנה אינם רשומים כבית משותף, יתחלקו ההוצאות הכרוכות בקיומו וזכות ההחזקה של המקלט, באין הסכם על כך, לפי הוראות אלה:

(1) בבית — בין הדיירים שבו, לפי מספר החדרים שבכל יריה;

(2) במפעלים — בין בעליהם, לפי מספר העובדים המועסקים אצל כל אחד מהם בשעת קיום החברה.

(3) לענין סעיף זה דינו של בעל בית זגור בעצמו כמיוזם או כחלק ממנו או המחזיק בו כמפעל, כדין דייר.

4. בסעיף 19(1) לחוק העיקרי, במקום "הרשות לפי חוק בתים משותפים, תשכ"א—1961 ונסח משולב" יבוא "משותף" ואחרי "לפי חלקו בבית או במפעל" יבוא "הוא כשאין בפרק זה הוראה מיוחדת לענין חלוקת ההוצאות בגינתו".

5. במקום סעיף 19א לחוק העיקרי יבוא:

19א. (א) שר הבטחון רשאי, בתקנות באישור ועדת החוקן והבטחון של הממשלה, להורות —

(1) שמהנים ציבוריים ומקלטים יגויירו הציוד שיפורט בתקנות;

(2) שיוחקן, בצורה ובמקום שיפורט בתקנות, שילוח מתאים המסוגל אל הכניסה למחסה ציבורי או למקלט; לתקנות כאמור ייקרא בסעיף זה "הסעיפים 19א עד 19ג לתקנות ציוד".

(ב) החייב בקיום תקנות הציוד יחזיק את הציוד במצב ראוי לשימוש ויש ואת השילוח במצב תקין; מחזיק במחסה ציבורי חב לגבי הציוד והשילוח שבו חובה של שומר היבט.

19ב. הרשות המקומית חייבת בביצוען של תקנות הציוד המקלט ציבורי ובמחסה ציבורי המחזיק במחסה ציבורי רשאי לבצען.

19ג. במקלט שבמפעל חייב בביצוען של תקנות ציוד בעל המפעל, ובמקלט המשותף למספר מפעלים חייבים בביצוען בעלי המפעלים.

19ד. במקלט שבבית שאיננו בית משותף חייבים בביצוען של תקנות הציוד —

(1) בבית המוחזק כולו בידי בעל הבית ששל אף אחת מהשכירות שבו אין חוק הגנת הדייר חל — בעל הבית;

(2) בבית המושכר כולו בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה — הדייר או הדיירים, לפי הענין;

(3) בבית המושכר בחלקו בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה — הדייר או הדיירים לגבי החלקים המושכרים כך, ובעל הבית לגבי החלקים שאינם מושכרים כך.

19ה. במקלט שבבית משותף חייבים בביצוע תקנות הציוד —

(1) בבית המוחזק כולו בידי בעלי הדירות או ששל אף אחת מהשכירות שבהן אין חוק הגנת הדייר חל — בעלי הדירות;

- (2) בבית שדירותיו מושכרות כולן בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה – הדיירים;
- (3) בבית שחלק מדירותיו מושכר בשכירות שחוק הגנת הדייר חל עליה – הדייר או הדיירים לגבי הדירות המושכרות כן, ובעלי הדירות לגבי יתר הדירות.

119. מי שזייב בביצוע של תקנות הציוד, ישא בהוצאות הביצוע, הכל בכפוף להוראות אלה:

הוצאות הביצוע

(1) ביצוע המחזיק במחסה ציבורי את תקנות הציוד, כולן או מקצתן, רשאי הוא לגבות את הוצאותיו מהרשות המקומית ולמטרה זו רשאי הוא גם לקזזן עם כל חוב המגיע ממנו לרשות המקומית;

(2) היה המקלט משותף למספר מפעלים, יתחלקו ההוצאות, באין הסכם בין בעלי המפעלים, לפי מספר העובדים המועסקים במפעלים בשעת ביצוען; אולם אם היו המפעלים בבית משותף אחד, יתחלקו ההוצאות, באין הסכם כאמור, כדרך שמתחלקות ההוצאות שסעיף 58 לחוק המקרקעין, תשכ"ט–1969, חל עליהן;

(3) במקלט שבבית שאיננו משותף וכן במקלט המשמש מספר בתים, יתחלקו ההוצאות, באין הסכם בין החייבים, לפי מספר החדרים שבכל דירה, ובמקומות עבודה או במקומות עסק שאינם מפעל יחול סעיף 19 (ז) בשינויים המחוייבים;

(4) במקלט שבבית משותף יתחלקו ההוצאות, באין הסכם בין החייבים, כדרך שמתחלקות בין בעלי הדירות שבאותו בית משותף ההוצאות שסעיף 58 לחוק המקרקעין, תשכ"ט–1969, חל עליהן;

(5) מקום שבעל הבית, לרבות בעל דירה בבית משותף, נושא בהוצאות לגבי מושכר בשכירות שחוק הגנת הדייר איננו חל עליה, רשאי בעל הבית לגבות מהשוכר את מחצית ההוצאות החלות על המושכר לפי ססקאות (3) או (4), לפי הענין; היו חילוקי דעות בין בעל הבית או בעל הדירה לבין השוכר בנוגע לסכום ההוצאות האמורות, יראו את הסכום שאישרה הרשות המקומית כסכום ההוצאות שהוצאו למעשה.

119. מי שחייב בהחזקת ציוד במצב ראוי לשימוש ובהחזקת השילוט במצב תקין כאמור בסעיף 19א, ישא גם בהוצאות ההחזקה, ועל הוצאות אלה יחול סעיף 119, בשינויים המחוייבים.

הוצאות ההחזקה

119. סעיפים 20 עד 20ה יחולו על ביצוען של תקנות הציוד, לרבות חובת ההחזקה, כאילו היה הביצוע עבודה נדרשת כמשמעותה בסעיף 20, והוא כשאין הוראה מפורשת אחרת בסעיפים 119 עד 119.

אכיפת הביצוע

119. סעיפים 119 עד 119 לא יחולו על מקלט ציבורי.

אי-תחולה

6. (א) האמור בסעיף 120 לחוק העיקרי יסומן (א), ובסוף פסקה (2) שבו יבוא "(להלן-- מיקון סעיף 120 הרשות הקובעת)".

(ב) בסעיף 120 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

"(ב) שר הבטחון רשאי להורות בצו שהרשות הקובעת תחזיק ותתקין, במקום בעל מפעל, כל ציוד שבעל המפעל חייב להחזיקו ולהחזיקו על פי האמור בסעיף קטן (א)."

7. תיקון סעיף 20 ח ב בסעיף 20 לחוק העיקרי, במקום "הרשות המוסמכת", בכל מקום שמדובר בה ובגבי- בים הנגזרים ממנה, יבוא "הרשות הקובעת".

8. סעיף 20 לחוק העיקרי יסומן 20 וילפניו יבוא:

20. שר הבטחון רשאי בצו להורות שציוד או סוגי ציוד שנועדו לדעתו לצרכי ההתגוננות האזרחית של כמה מפעלים שאינם במבנה אחד יירכשו, יותקנו, יופעלו או יחזקו, כפי שיפרט בצו ובמועד שיקבע בו, בידי אחד מבעלי המפעלים או בידי הרשות הקובעת; הוטל ביצועו של הצו על בעל מפעל, יחול סעיף 20.

20. ביצעה הרשות הקובעת צו לפי סעיף 20 (ב) או 20, רשאית היא לגבות את הוצאות הביצוע מבעל המפעל הנוגע בדבר, ואם היו נוגעים בדבר כמה מפעלים – בכל אחד מבעליהם חלק מההוצאות שיוסרו לטן כל הנוצאות כיוצא בזה מספוי העובדים המועסקים במפעלו בשעת מתן הצו למספר כל העובדים המועסקים אותה שעה בכל המפעלים הנוגעים בדבר; על גביית ההוצאות תחול מקודת המסים (גבייה) 4.

9. בסעיף 21 לחוק העיקרי –

(1) בפסקה (2), המלים "על השבון הבעלים" – יימחקו;

(2) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4) הוצאות הפינוי, ההחסנה, ההודעה והמכירה לפי סעיף זה יחולו על בעלי המיטלטלין;

(3) בפסקה (5), אחרי "שהוצאות" יבוא "הפינוי".

10. ברשות מקומית כאמור בחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהן- בתם), תשל"ה-1975, יבוא לעגין סעיף 14 א (ז) לחוק העיקרי, עד לבחירתו הראשונה של ראש הרשות לפי אותו חוק, במקום סגנו כאמור באותו חוק – סגן ראש הרשות שיקבע ראש הרשות.

11. תחילתו של סעיף 3 תשע"ג יום מיום הפרסום.

עזר רייצמן
שר הבטחון

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

4 חוקי אי, כרך ב', עמ' 1374.

5 ס"ח תשל"ה, עמ' 211.

חוק בתי המשפט (תיקון מס' 8), תשל"ח-1977 *

1. האמור בסעיף 28 לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957, יסומן (א) ואחריו יבוא:
תיקון סעיף 28
" (ב) מותר להעמיד אדם לדין לפני בית משפט שלום בשל עבירה
לפי סעיפים 295 עד 299 לפקודת החוק הפלילי, 1936, שנסיונותיה
אינן גוררות כפל העונש, ובלבד שלא יוטל עליו עונש מאסר של יותר
משלוש שנים."
2. מתחילת חוק העונשין, תשל"ז-1977, יבוא סעיפים 406, 407 ו-410 לאותו חוק
הוראת תיאום
במקום הסעיפים המנויים בסעיף 1.

שמואל תמיר
שר המשפטים

מנחם בגין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ג בחשוון תשל"ח (25 באוקטובר 1977); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1299, תשל"ז, עמ' 229.
1 ס"ח תשי"ז, עמ' 148; תשכ"ב, עמ' 24; תשכ"ד, עמ' 66; תשכ"ז, עמ' 132; תשל"א, עמ' 120; תשל"ב, עמ' 237;
תשל"ה, עמ' 106; תשל"ז, עמ' 320.
2 ע"ר 1936, תוס' 1, מס' 263.
3 ס"ח תשל"ז, עמ' 226.

4

4

4

4

4